

काखः, काखः, चिकखिषः, चाकखः ;
 कखितुम्, काखयितुम्, चिकखिषितुम्, चाकखितुम् ;
 कखितः, काखना, चिकखिषा, चिकाखयिषा, चाकखा ;
¹प्रकखणम्, काखनम्, चिकखिषणम्, चाकखनम् ;
 कखित्वा, काखयित्वा, चिकखिषित्वा, चाकखित्वा ;
 प्रकख्य, प्रकाख्य, प्रचिकखिष्य, प्रचाकख्य ;
 काखम् २, } काखम् २, } चिकखिषम् २, } चाकखम् २ ; }
 कखित्वा २, } काखयित्वा २, } चिकखिषित्वा २, } चाकखित्वा २. }

(142) “कखे हसने” (I-भ्वादि:-784. अक. सेट्. पर. घटादि: ।)

काखक:-खिका, चिकखिषक:-षिका, चाकखक:-खिका, इत्यादीनि
 रूपाणि क्रमेण शुद्धात्-सन्नन्तात् यङन्ताच्च, पूर्वोक्तकख (141) धातुवत्
 ज्ञेयानि । ण्यन्ते परं घटादिपाठात् ‘घटादयो मितः’ (गणसूत्रम्-भ्वादौ)
 इति मित्त्वे, ‘मितां ह्रस्वः’ (6-4-92) इति ह्रस्वे इमानि रूपाणि—

कखक:-खिका,	कख्यमानः ;
कखयिता-त्री,	कखः ;
कखयन्-न्ती,	कखयितुम् ;
कखयिष्यन्-न्ती-ती,	कखना ;
कखयमानः,	कखनम् ;
कखयिष्यमाणः,	कखयित्वा ;
कखः, चिकखयिषुः,	² प्रकख्य ;
कखयितव्यम्,	³ कखम् २ ;
कखनीयम्,	काखम् २ ;
कख्यम्,	कखयित्वा २. }
ईषत्कख:-दुष्कख:-सुकखः,	इति विशेषः ।

1. ‘कृत्यचः’ (8-4-29) इति णत्वम् ।
2. ‘त्यपि लघुपूर्वात्’ (6-4-56) इति णेरयादेशः ।
3. ‘चिण्णमुलोर्दीर्घाऽन्यतरस्याम्’ (6-4-93) इति दीर्घविकल्पः ।